

in ima komaj 6000 mož, drugo je vse mrtvo ali pa Osman-paši v pomoč odposlano. Na Kosovem polju zbirajo Turki vojsko zoper Srbe, iz Novogabazarja in Bosnije pa so pozvali 40 bataljonov tudi Osman-paši v Plevno na pomoč. V Mali Aziji in Siriji so začeli novačenje in kličejo slednje ljudi pod puško, 160.000 novincev, ki bodo pa bržčas prepozno prišli na bojišče. Glavno mesto Carigrad so obdali z 40 novimi šancami. V tem trenutku smo zvedeli odločilno zmago rusko v Armeniji. Veliki knez Mihael je 15. okt. Muktar-pašo razklal na dvoje, on del vojske z Muktarjem vred vgnal v Kars, odvzemši mu več 1000 uvojlencev in 4 kanone, drugi del t. j. 3 divizije pa je potisnil na goro Aladža-dagh, kder so se ob 8. uri zvečer udale; veliko 1000 Turkov, 7 paš ali generalov je uvojljenih in 32 kanonov zaplenjenih. Hvala Bogu! Slava Rusom!

Za poduk in kratek čas.

Črtice iz slovanskega bojišča v Aziji in Evropi.

IX. Velika stanovitnost in krepka vstrajnost bo Rusom pomagala do zmage tudi v Aziji; deloma so jo že dosegli, deloma se pa ravno sedaj naklanja na njihovo stran. Kavkaz je že potrebljen turške druhali, v Armeniji pa tiščijo Muktar-pašo zmagovito nazaj. Veliki knez Mihael, brat ruskega carja, je meseca aprila udaril na Turke z 100.000 vojaki. Prvi oddelek velike vojske je kraj Črnega morja prodiral naprej proti Batum-u, kder so bili Turki dobro zašancani in po svojem močnem brodojvu v vodni zvezi z Carigradom, od koder so kmalu dobili toliko pomoči, da so imeli več sile vbrane, kakor pred njimi stoječi ruski general Oklobžijo; tega so brž ustavili in ga še celó do ruske meje potisnili nazaj. Drugi oddelek je mahnil čez Ahalčik po visokih planinah in z naskokom vzel veliko turško mesto in trdnjavo Ardahan. Tretji in največji oddelek je iz Aleksandropolja marširal pred Kars, najbolj močno turško trdnjavo v Armeniji. Turški general Muktar-paša se ni upal v mestu ostati, marveč zapustivši nekaj vojske v njem, se je pred Rusi pomikal nazaj čez goro Saganluk proti glavnemu mestu Erzerumu, da bi nabral čedalje več vojakov in svoje slabe trume pomnožil in ojačil. To se mu je tudi bolj posrečilo, kakor so Rusi pričakovali. Angleži so Turka začeli zdatno podpirati z oficirji, orožjem, streljivom, živežem, obleko, brodojvjem za prevažanje vojakov po Črnem morju in posebno še z denarjem. Kmalu so angleški poslaniki naščevali in z obilim zlatom podmitali divje Kurde, kateri prebivljejo od Armenije na južni strani tje dolí, kder je nekđaj sloviti Babilon ob reki Eufkrat pozidan bil; 40.000 Kurdov se je vzdignilo in drapalo proti Armeniji, vodil jih je Izmail-paša. Med tem je tudi Muktar-paša dobil toliko pomoči, da je imel 90 bataljonov, t. j. blizu 45.000 mož in 115 kano-

nov. Največja zadrega za Ruse bil je pa upor mohamedanskih prebivalcev silnih Kavkazskih planin, ki so se zoper Ruse vzdignili Mihaelu za hrbtom in mu zvezo z Rusijo pretrgali razve une črez Hvalinsko morje v Astrahan na Volgi. Upor je bil tem nevarniši, ker je turški general Fazli-paša 22.000 mož črez Črno morje prepeljal, jih v temni noči izbarkal in z pomočjo mohamedanskih Abhazev vzel rusko mesto Suhum-kale. Ruski general Ševčenko bil je preslab, da bi se mu zamogel zdatno upirati, Fazli-paša ga je vedno dalje tiščal nazaj tje do vode Ingur. Ta vspeh turški je še upor mohamedanskih planinčanjev le prav zanetil. Vzdignila se je vsa Četma in Dagestan, velika dežela na izhodnjem znožju Kavkaza kraj Hvalinskega morja. Rusi bili so sedaj res v velikih, nepričakovanih zadregah, toda obupali nikakor niso, marveč, kakor se za velik narod spodobi, krepko, moško ravnali. Najprvle so Melikova in Terguzakova pozvali nazaj na rusko mejo, da bi svoje moči bolj zgostili in tako turški naval strpeli, dokler jim ne dojde pomoči iz Rusije. To so tudi srečno dognali, čeravno sta Terguzakov in Melikov v nesrečni bitki pri Dagbaru in Zevinu, 20. in 25. junija zgubila veliko ljudi in nado, zediniti se in vzeti Erzerum, kateremu sta bila do 18 ur blizu prišla. Terguzakov se je pred Izmail-pašem pomeknil nazaj v Igdirdir potem, ko je ruske vojake od Kurdov v Bajazidu obkoljene junaško poginó otel; v Igdirdir se je pa tako zašancal, da Izmail-paša ničesar ni mogel zoper njega opraviti, čeravno je bil 4krat močnejši od njega. General Melikov se je vrnil nazaj pred in za Kars, ko je med tem veliki knez Mihael vse težke kanone, za oblegovanje močnega mesta namenjene, previdno odpravil v Aleksandropol. Muktar-paša je pa za umikajočimi se Rusi krepko pritiskal ter se vpríčo ruske meje in taborja močno zašancal na skalnih višinah, ki se vijejo od Karsa na južni strani proti izhodu. Med Karsom, rusko mejo in omenjeno višino se razprostira velika planjava, kder so bili 28. julija, potem 18., 25. in 28. avgusta krvavi boji, toda brez odločbe; Turki niso mogli na Rusko vdreti, Rusi pa ne Turkov pregnati iz silno zašancanih višin: Kisil-tepe, Subotan, Hadživali in Visinkioj, potem dveh hribov, ki stojita sredi planjave: Mali in Veliki Jagni. Med tem ko so Rusi Muktar-pašo in Izmail-pašo pred Karsom in Igdirdrom srečno zadržavali, so, dobivši dovolj pomoči iz Rusije, začeli zatirovati mohamedanski upor v Kavkazu. V Četmi so ga najprej zadušili, upornike so ali pobili ali daleč v globoko Rusijo odgnali; potem so se lotili Dagestana in Abhazije. Tukaj je že koncem meseca avgusta vse bilo zopet pod rusko oblastjo. General Alhazov je upornike večkrat strašno pobil in Fazli-pašo premagal pri vodah: Ingur, Galizga, Kodor in naposled pred mestom Suhum-kale tako, da je 1. septembra Turk pred Rusom pobegnul na morje. Mesto so Turki tako razdrli, da so ostale samo 3 hiše, lepe vrte v okolici so ti divjaki popolnem uničili. Hotli so tudi

50.000 glav živine seboj vzeti, kar jim je pa spodletelo. Pretečeni teden so tudi v Dagestanu nesrečni in od turških poslanikov zapeljani vstaši bili strahovito razbiti; od 4000 jih je palo 550, drugi so bili vjeti ali razgnani. Ves Kavkaz se zopet uklanja ruskemu carju, steze so zopet odprte in po njih hitijo novi bataljoni bratom pred Karsom in Igdirrom na pomoč. Ko je Muktar-paša to zazvedel, je sklenil velikega kneza Mihaela napasti, preden temu dojde vsa namenjena pomoč. V temni noči 26-27. sept. ko je hud vihar razsajal in dež lil, so Turki napali ruski tabor. Ko se je zdenilo, se je začel neizmerno trd boj, ki je trajal celi den; Turki so že na večih mestih prodirali, toda proti večeru so odnehali in se vrnili na višine. Veliki knez Mihael, ki je ovi napad jako srečno odbil, je potem zaporedom dobival pomoči iz Tiflisa in je premišljeval, kako bi zamogel Muktar-pašo zvrabiti iz višin v dolino, da bi Rusom ne bilo treba strahovitih turških šance napadati. Naposled si vendar pravo domslil. Bilo je 2. oktobra, ko je sklenil Muktar-pašo prejeti. General Šeremetjev je moral z izbranimi junaki naglo vdreti črez planjavo naprej in vzeti Mali in Veliki-Jagni; general je to brž storil in se polastil hriba Veliki-Jagni, drugega ni mogel vzeti. Muktar je mislil, da ga hočejo Rusi od Karsa proč potisniti in mu zvezo z mestom pretrgati; to pa hoče na vsak način zabraniti. V ta namen zapusti 3. okt. šance in se zavali v planjavo na Ruse; ti se pa med groznim streljanjem polagoma pomikajo nazaj zapustivši celo Veliki Jagni. Muktar-paša je mislil, da Rusi to delajo iz slabosti in jih torej drugi den 4. okt. še bolj silno napadne. Toda sedaj se Rusi nikamor ne genejo, vse turške napade odbijejo, 6000 mrtvih Turkov pokrije krvavo polje, število ranjenih se ne vé, med tem ko ruska zguba ne znaša več nego 2500 mož. Ko je Muktar-paša zvečer svoje grozne zgube premišljeval, se je močno prestrašil ter v noči prav tiho zapustil svoje šance na višinah Kisil-tepe, Subotan, Hadživalj in obadva hriba Jagni. Ko so drugi den Rusi to zapazili, so z velikim veseljem hitro zaseči od Turkov zapuščene šance in za Muktar-pašem pritisnili, ki se je vstavil v šancah med Visinkiojem in Karsom.

Smešničar 42. Oster stotnik je svojim vojakom, zlasti korporalom itd. pijančevanje strogo prepovedal ter ukazal, da se mu ima vsaki sam uvaditi, če bo se kedaj upijanil. Neko jutro stopi precej okajen korporal pred stotnika, salutira po vojaški in reče: gospod stotnik, jaz naznanjam, da sem bil včeraj pijan! „Ničvrednež, zagromi stotnik, dnes si pa tudi že pijan“. Gospod stotnik, zavrne vojak, to bom pa juter prišel naznanjat!

Razne stvari.

(Za po. toči 18. avg. poškodovane) je darovala fara Lembaška 13 fl. 42 kr.

(Deveti tečaj „Slov. Gospodarja“) t. j. letnik 1875. želi kupiti g. M. A. Bregar; firma: Antona Stenoviča v Zagorju za Savo, pošta: Loke a. d. Save. (Konkurzni izpit) meseca septembra je samo eden gospod delal in napravil, č. g. Franc Smrečnik, kaplan v Vojniku.

(Na graškem ženskem učiteljskišču) je bilo lani med 160 gojenkami 18 gojenk slovenske (osobito slovenske) narodnosti. Ali se je na materinski jezik teh kandidatinj kaj oziralo? Ali ne bodo one ta jezik tudi kot učni jezik rabile?

Dražbe III. 19. okt. Ignac Denzel v Mariboru 12498 fl.; 20. okt. Fridrih Simandl 4530 fl. v Brežicah; 26. okt. Franc Lipuš 1680 fl. v Konjicah; 27. okt. Jari Presker v Paulovškaku 2200 fl.; Frančiška Goluf 2383 fl. v Laškem.

(Spremenbe v Lavantinski škofiji.) Č. g. Masten, župnik v zgornji Polskavi je 17. oktobra umrl, 40 let star, in provizor postane ondolti kaplan g. Fr. Dovnik; kaplanija pa ostane izpraznjena. — Č. g. J. Zupanič, kaplan II. v Novi cerkvi, stopi v začasni pokoj, in na njegovo mesto pride g. Mih. Žnidar, sprejet iz Sekovske škofije, rojen v Poličanah l. 1841. in v mešnika posvečen l. 1870.

Listič uredništva. Dopis iz Šusema zarad učitelja smo zavrgli, brez potrebe in vspaha nečemo grajati; g. učitelj Troha v Šaleku ni dopisnik „Slov. Gosp.“. Premite dakle g. Alpinuša!

Loterijske številke:

V Gradcu 13. oktobra 1877: 22 35 23 83 26.
Na Dunaju „ „ 60 73 78 63 21.
Prilodnje srečkanje: 27. oktobra 1877.

Tržna cena

preteklega tedna po hektolitrih.

1 Hl. = $\frac{100}{100}$ v. g. — 100 kilo = 1 cent in 78 $\frac{1}{2}$ funta.

Mesta	Pšenica		Rž		Ječmen		Oves		Tursišca		Proso		Ajda	
	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.
Maribor . . .	9	50	6	20	5	10	2	90	6	50	6	40	6	80
Ptuj	9	—	6	—	5	50	3	—	6	—	5	60	5	70
Ormuž	8	80	6	80	5	40	3	55	5	—	7	80	4	60
Gradec	9	44	5	90	5	77	3	55	6	15	—	—	6	50
Celovec	10	4	6	58	6	6	3	8	5	28	4	46	6	62
Ljubljana	10	8	6	50	4	55	3	25	6	40	5	36	6	50
Varaždin	8	90	6	60	5	40	3	—	5	80	6	80	7	—
Zagreb	9	—	8	—	3	80	4	—	6	10	6	20	6	50
Dunaj } 100 klg.	12	45	8	72	10	50	7	35	8	20	—	—	—	—
Pešt } 100 klg.	11	14	7	40	8	30	6	42	7	22	5	—	—	—

Dobra sol.

2-3

Obče čislano privatno sol, ki je za 14% boljša od morske v Piranu, ter navadno sol v grudah več kakor nadomestuje, določilja lepo posušeno in v žakljih trdno vloženo po najnižji ceni iz svoje solne zaloge.

Rupert Jud

v Celju.